رابطه بین ابراز وجود و خودکارآمدی با سلامت روان و مهارت حل مسئله دانش آموزان

سمیرا ضمیری گورابی *,آقای دکتر مسعود عموپور راسته کناری,

1395-6-30

چکیده هدف اساسی پژوهش حاضر بررسی رابطه بین ابراز وجود و خودکارآمدی با سلامت روان و مهارت های حل مسئله دانش آموزان دختر متوسطه دوم شهر رشت است.روش پژوهش روش توصیفی – تحلیلی و از نوع همبستگی می باشدو جامعه آماری شامل تمامی دانش آموزان دختر متوسطه شهر رشت است.با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس تعداد 351 نفر برا ی این پژوهش انتخاب شدند.زمان اجرای این پژوهش در نیمسال اول 95-96 بوده است.در این پژوهش از پرسشنامه ابرازوجود، خودکارآمدی ، سلامت روان ، مهارت های حل مسئله استفاده شد . برای تجزیه تحلیل داده ها بر اساس اهداف پژوهش با استفاده از روش های آمار توصیفی و آمار استنباطی انجام گرفت. برای پاسخ به فرضیه اصلی از آزمون رگرسیون چندمتغیره همزمان استفاده شد. و برای پاسخ به فرضیه های فرعی آزمون همبستگی پیرسون اجرا گردید. یافته ها نشان می دهند متغیر ابراز وجود با مهارت حل مسئله رابطه معناداری ندارد لذا نقشی در تبیین واریانس متغیر وابسته (مهارت حل مسئله) ایفا نکرده است. اما دو متغیر خودکارآمدی و سلامت روان با مهارت حل مسئله رابطه معناداری دارند و سهم معناداری در تبیین واریانس متغیر وابسته (مهارت حل مسئله) ایفا می کنند.نتیجه میگیریم بین ابراز وجود و خودکارآمدی با سلامت روان و مهارت های حل مسئله رابطه معناداری دارد.

کلمات کلیدی : واژه های کلیدی :ابراز وجود، خودکار آمدی ، سلامت روان ، مهارت های حل مسئله

Islamic Azad University, Rasht Branch - Thesis Database
دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت - سامانه بانک اطلاعات پایان نامه ها